

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului declarat de către Andrei Cotorobai, reprezentat de avocatul Liliana Bînzari,

în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Cotorobai Cristina, inclusiv în interesele copiilor minori *****
***** împotriva lui Andrei Cotorobai privind modificarea
cuanțumului pensiei de întreținere, cu indexarea acesteia în perioada executării
hotărîrii judecătorești și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 15 aprilie 2025 a Curții de Apel Centru,

*(Dosarul nr. 2ra-666/25
Nr. PIGD 2-23062038-01-2ra-15092025)*

Recursul vădit neîntemeiat, în temeiul art. 433 (1) lit. f) din Codul de procedură civilă. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a acesteia.

Au examinat anterior cauza judecătoria:

Prima instanță: Judecătoria Hîncești, sediul Ialoveni (V. Alexeeva)

Instanța de apel: Curtea de Apel Centru (R. Pulbere, R. Pascari, A. Malîi)

19 august 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților, admisibilitatea recursului declarat de către Andrei Cotorobai, reprezentat de avocatul Liliana Bînzari,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Elena Croitor

Ion Munteanu, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 02 mai 2023, Cristina Cotorobai, inclusiv în interesele copiilor minori ***** , ***** , ***** , ***** , reprezentată de avocatul Doina-Ioana Străisteanu a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Andrei Cotorobai cu privire la majorarea cuantumului pensiei de întreținere.

2. În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamanta a relatat că, prin hotărârea din 08 iulie 2021 a Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni, s-a stabilit domiciliul copiilor minori cu ea, fiind totodată încasată pensia de întreținere în mărime de 1100 de lei pentru ***** și 1200 de lei pentru ***** .

3. Hotărârea instanței de judecată se află la executare, de către pârât, nefiind înregistrate restanțe la plata acesteia.

4. Deși s-a adresat în repetate rânduri pârâtului cu solicitarea de a acorda un sprijin material suplimentar, necesar pentru acoperirea nevoilor copiilor, acesta a refuzat, invocând faptul că își execută deja obligația de plată a pensiei de întreținere.

5. În aceste condiții, reclamanta a susținut că este pusă în situația de a suporta, în fapt, în mod predominant, responsabilitatea pentru creșterea și întreținerea celor doi copii minori, inclusiv suportarea cheltuielilor aferente studiilor, îmbrăcăminte, încălțăminte, asistenței medicale și altor necesități ale acestora, întrucât pârâtul, în afara achitării pensiei de întreținere, nu contribuie la suportarea altor cheltuieli necesare creșterii și întreținerii copiilor.

6. Astfel, reclamanta a conchis că, întrucât legislația Republicii Moldova garantează dreptul copilului la întreținere din partea ambilor părinți și stabilește condițiile și mecanismul de realizare a acestei obligații, cererea de chemare în judecată este întemeiată și urmează a fi admisă integral.

7. Prin urmare, în temeiul art. 57, 62, 75, 108 și 110 din Codul familiei, Cristina Cotorobai, inclusiv în interesele copiilor minori ***** , ***** , ***** , ***** , reprezentată de avocatul Doina-Ioana Străisteanu a solicitat majorarea cuantumului pensiei de întreținere a copiilor minori, prin încasarea de la Andrei Cotorobai, în beneficiul său, a pensiei de întreținere în cuantum de 6000 de lei lunar pentru fiecare copil, cu indexarea acesteia în modul prevăzut de lege, pe perioada executării hotărârii judecătorești și până la

atingerea majoratului de către copii, precum și încasarea cheltuielilor de judecată.

8. Prin hotărârea din 06 martie 2024 a Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată înaintată de către Cristina Cotorobai, inclusiv în interesele copiilor minori ***** , ***** , reprezentată de avocatul Doina-Ioana Străisteanu.

S-a modificat cuantumul pensiei de întreținere pentru copiii minori ***** și ***** stabilit prin hotărârea din 08 iulie 2021 a Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni și se încasează de la Andrei Cotorobai în beneficiul Cristinei Cotorobai pensia de întreținere a copiilor minori, în mărime de 3000 de lei lunar, pentru fiecare începând cu data de 02 mai 2023 și până la atingerea majoratului de către copii. În rest, acțiunea s-a respins ca neîntemeiată.

S-a încasat de la Andrei Cotorobai în beneficiul statului, taxa de stat pentru pensia de întreținere în mărime de 1332 de lei (f.d.95, 102-105).

9. La 11 martie 2024, Andrei Cotorobai, reprezentat de avocatul Liliana Bînzari a depus apel, iar la 23 aprilie 2024 a prezentat cererea de apel motivată împotriva hotărârii din 06 martie 2024 a Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni, solicitând casarea parțială a acesteia, cu emiterea unei noi decizii de respingere integrală a cererii de chemare în judecată de judecată (f.d.99-100; 120-122).

10. La 03 aprilie 2024, Cristina Cotorobai, inclusiv în interesele copiilor minori ***** , ***** , reprezentată de avocatul Doina-Ioana Străisteanu a depus apel nemotivat, împotriva hotărârii din 06 martie 2024 a Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni, solicitând casarea parțială a acesteia, cu emiterea unei noi decizii de admitere integrală a cererii sale de chemare în judecată de judecată (f.d.111).

11. Prin încheirea din 15 aprilie 2025 a Curții de Apel Centru, s-a admis cererea și s-a încetat procedura de apel inițiată la cererea de apel depusă de Cristina Cotorobai, inclusiv în interesele copiilor minori ***** , ***** , reprezentată de avocatul Doina-Ioana Străisteanu împotriva hotărârii din 06 martie 2024 a Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni (f.d.147-150).

12. Prin decizia din 15 aprilie 2025 a Curții de Apel Centru, s-a respins cererea de apel declarată de Andrei Cotorobai, reprezentat de avocatul Liliana Bînzari și s-a menținut hotărârea din 06 martie 2024 a Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni (f.d.151-161).

13. Pentru a decide astfel, Curtea de Apel Centru a conchis că hotărârea primei instanțe este legală și întemeiată, fiind corect stabilită, în temeiul art. 74, 76 și 110 din Codul familiei, necesitatea modificării cuantumului pensiei de întreținere, ca urmare a creșterii necesităților copiilor și a schimbării situației materiale a părților.

14. Instanța de apel a reținut că ambii părinți au obligația egală de a contribui la întreținerea copiilor, iar la stabilirea cuantumului pensiei prevalează

interesul superior al acestora, în conformitate cu art. 58 alin. (1) din Codul familiei, art. 18 alin. (1) din Legea nr. 338/1994 și art. 18 alin. (1), 27 alin. (2) din Convenția internațională cu privire la drepturile copilului.

15. Totodată, instanța ierarhic inferioară a constatat că suma de 3000 de lei lunar pentru fiecare copil corespunde necesităților reale ale minorilor și situației materiale a păților, iar valoarea minimului de existență are caracter orientativ și nu limitează cuantumul întreținerii.

16. Argumentele apelantului privind veniturile sale, existența creditului și veniturile mai mari ale mamei nu au fost apreciate ca fiind suficiente pentru diminuarea pensiei, acesta nereușind să demonstreze temeinicia apelului.

17. În consecință, instanța de apel a respins apelul și a menținut hotărârea din 06 martie 2024 a Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni.

18. La 14 septembrie 2025, Andrei Cotorobai, reprezentat de avocatul Liliana Bînzari a declarat recurs împotriva deciziei din 15 aprilie 2025 a Curții de Apel Centru, solicitând casarea acesteia și a hotărârii primei instanțe în temeiul art.432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă, cu emiterea unei noi decizii de respingere a cererii de chemare în judecată.

19. În susținerea recursului, Andrei Cotorobai, reprezentat de avocatul Liliana Bînzari, a susținut că decizia din 15 aprilie 2025 a Curții de Apel Centru este arbitrară și rezultă dintr-o apreciere vădit nerezonabilă a probelor, în sensul art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă.

20. Recurentul a invocat aplicarea eronată a art. 58 alin. (1), 74 alin. (1) și 110 din Codul familiei, subliniind că instanțele ierarhic inferioare au acordat o importanță nejustificată faptului că minorii locuiesc cu mama și, în consecință, au stabilit în sarcina tatălui o contribuție financiară mai mare, fără a ține cont de egalitatea drepturilor și obligațiilor părintești.

21. Subsecvent, a susținut că nu a fost demonstrată o schimbare a circumstanțelor materiale sau familiale care să justifice majorarea pensiei, iar probele nu confirmă în mod suficient cheltuielile pretinse pentru întreținerea copiilor.

22. Totodată, a invocat diminuarea propriilor venituri, creșterea veniturilor reclamantei și existența unor obligații financiare suplimentare.

23. În opinia sa, începerea școlii, creșterea prețurilor și a minimului de existență nu demonstrează, prin ele însele, schimbarea circumstanțelor prevăzută de art. 110 din Codul familiei, în lipsa unor necesități speciale ale copiilor. Prin urmare, recurentul a considerat nejustificată stabilirea pensiei în cuantum de 3000 de lei lunar pentru fiecare copil și a solicitat casarea hotărârilor în partea contestată, cu respingerea cererii de majorare a pensiei de întreținere.

24. Prin referința depusă la 22 ianuarie 2026, Cristina Cotorobai a solicitat respingerea recursului declarat de Andrei Cotorobai, reprezentat de avocatul

Liliana Bînzari și menținerea în vigoare a actului judecătoresc de dispoziție contestat, care face obiectul prezentului recurs.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

25. Art. 431 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Examinarea recursului împotriva deciziilor instanțelor de apel ține de competența Curții Supreme de Justiție.

(2) Asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.”

26. Art. 432 alin. (1) lit. a)-f) și alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;

d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(2) Temeiurile menționate la alin.(1) lit.d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

27. Art. 433 alin.(1) lit. f) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

f) recursul este vădit neîntemeiat.”

28. Art. 434 alin.(1) – (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

(2) Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.”

29. Art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

30. Referitor la termenul de declarare a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție conchide că Andrei Cotorobai, reprezentat de avocatul Liliana Bînzari s-a conformat dispozițiilor art. 434 alin.(1) din Codul de procedură civilă, și a depus în termen recursul la 14 septembrie 2025. Or, decizia Curții de Apel Centru a fost pronunțată la 15 aprilie 2025 și notificată

reprezentantului recurentului, avocatului Liliana Bînzari, prin e-mail, la 25 august 2025 (f.d.162).

31. Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (1) lit.a)-f) și alin. (2) din Codul de procedură civilă (a se vedea pct.26).

32. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

33. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului urmează să însușească în condițiile Codului de procedură civilă exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

34. Completul Curții Supreme de Justiție notează, că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

35. Din analiza recursului declarat rezultă că Andrei Cotorobai, reprezentat de avocatul Liliana Bînzari a invocat temei de admisibilitate prevederile art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă (a se vedea pct. 18-19).

36. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție conchide că motivele de casare, invocate în recursul depus de Andrei Cotorobai, reprezentat de avocatul Liliana Bînzari nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă, or, nu s-a constatat că decizia contestată ar fi arbitrară.

37. La acest capitol, în ceea ce privește susținerea recurenteii potrivit căreia hotărârea instanței de apel ar fi arbitrară, în sensul art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs reține că nu orice dezacord cu soluția instanței ierarhic inferioare echivalează cu o încălcare a principiilor de drept sau cu o hotărâre arbitrară.

38. Din punct de vedere jurisprudențial, noțiunea de „hotărâre arbitrară” trebuie înțeleasă în lumina interpretărilor date de Curtea Europeană a Drepturilor Omului.

39. Astfel, în cauza *Bochan v. Ucraina* (nr. 2), 5 februarie 2015, § 62, Curtea a reținut că o decizie judecătorească este arbitrară dacă nu are nicio bază juridică în dreptul intern și nu stabilește nicio legătură logică între faptele litigiului, norma juridică aplicabilă și soluția adoptată. În plus, în cauza *Ballıktaş Bingöllü v. Turcia*, 22 iunie 2021, § 75, s-a subliniat că o hotărâre este afectată de o „eroare vădită” atunci când conține o eroare de drept sau de

fapt atât de gravă încât niciun judecător rezonabil nu ar fi putut să o comită și care are potențialul de a compromite echitatea procesului.

40. Aplicând aceste repere la cauza dedusă judecății, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că hotărârea instanței de apel a fost pronunțată în temeiul probelor legal administrate și al unei interpretări conforme a normelor legale incidente. Hotărârea contestată nu este lipsită de fundament juridic, iar raționamentele instanței de apel sunt clare și coerente, reflectând o legătură directă între situația de fapt și dispozițiile legale aplicabile.

41. Referitor la susținerea privind pretinsa apreciere vădit nerezonabilă a probelor, instanța de recurs constată că nu a fost demonstrată existența unei erori evidente de evaluare a materialului probator, care să fi fost determinantă pentru soluția adoptată. O simplă divergență în interpretarea probelor nu este suficientă pentru a atrage incidența art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă.

42. Prin urmare, nu se poate reține caracterul arbitrar al hotărârii, întrucât nu s-a dovedit o abatere evidentă de la dreptul intern, nici o nefundamentare juridică, astfel cum impune art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă, coroborat cu jurisprudența CtEDO.

43. Respectiv, întrucât, potrivit art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă, o eroare în aprecierea probelor poate atrage admiterea recursului doar dacă este vădită, inexplicabilă rațional pentru un profesionist și determinantă pentru soluția pronunțată, iar în speță recurentul nu a demonstrat aceste elemente și nu a prezentat argumente sau probe concludente privind caracterul arbitrar al deciziei Curții de Apel Centru, care a fost întemeiată pe probele administrate și interpretarea corectă a normelor legale, rezultă că cererea de recurs este nefondată.

44. În context, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate, or, motivele invocate în cererea de recurs sunt similare celor invocate în cadrul judecării anterioare a cauzei, asupra cărora instanța de apel s-a pronunțat corespunzător cu respectarea prevederilor legale.

45. Decizia din 15 aprilie 2025 a Curții de Apel Centru nu poate fi considerată arbitrară, întrucât instanța de apel a examinat circumstanțele relevante ale cauzei, a apreciat probele administrate în ansamblul lor și a motivat concluzia privind majorarea pensiei de întreținere prin prisma necesităților copiilor, a situației materiale a ambilor părinți și a obligației acestora de a contribui la întreținerea copiilor, aplicând în mod corespunzător dispozițiile art. 58, 74, 75, 76 și 110 din Codul familiei. Instanța de apel a reținut în mod justificat că majorarea pensiei este determinată de schimbarea circumstanțelor avute în vedere la stabilirea acesteia și de creșterea necesităților copiilor, iar cuantumul de 3000 de lei lunar pentru fiecare copil

este proporțional cu necesitățile reale ale acestora și cu situația materială a părților. Prin urmare, argumentele recurentului privind diminuarea veniturilor sale, existența obligațiilor de creditare, veniturile reclamantei și pretinsa insuficiență a probelor privind cheltuielile pentru copii nu sunt de natură să înlăture concluziile instanței de apel, întrucât acestea au fost examinate prin raportare la ansamblul circumstanțelor cauzei, iar minimul de existență nu constituie limita maximă a obligației de întreținere. De altfel, simplul dezacord al recurentului cu aprecierea probelor și cu cuantumul pensiei stabilit de instanțe nu poate substitui demonstrarea unor vicii reale de legalitate sau de motivare și, în lipsa unor asemenea vicii, nu poate constitui temei pentru casarea deciziei în condițiile art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă.

46. Prin urmare, dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei contestate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are un caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

47. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție remarcă că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele ierarhic inferioare. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

48. În contextul prevederilor art. 432 alin. (2) din Codul de procedură civilă, în cazul invocării inclusiv în recurs de către recurent a temeiurilor conținute la art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs verifică sub aspectul dat temeiurile recursului.

49. La acest aspect, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în jurisprudența sa constantă, statuează că, dreptul de acces la instanță nu este absolut. Există limitări implicit admise (cauza Golder împotriva Regatului Unit, p. 38, cauza Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (cauza Luordo împotriva Italiei, p.85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (cauza Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45). Procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6§1 (cauza Helmers c. Suediei, 09 octombrie 1991).

50. Din considerentele redate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează că recursul declarat de Andrei Cotorobai, reprezentat de avocatul Liliana Bînzari, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă și drept urmare prin prisma art. 433 alin. (1) lit. f), urmează a fi considerat inadmisibil, deoarece este vădit neîntemeiat.

51. Din aceste motive, în conformitate cu art. art. 431, alin. (1) și (2), art. 433, alin. (1), lit. f), 440, alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI

Consideră inadmisibil recursul declarat de către Andrei Cotorobai, reprezentat de avocatul Liliana Bînzari împotriva deciziei din 15 aprilie 2025 a Curții de Apel Centru.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Elena Croitor

Ion Munteanu